

cariber

ความสำเร็จที่เรียนรู้ได้

คุณบรรจง ปิสิญระกุล

ผู้กำกับภาพยนตร์จากค่าย GDH เรื่องพี่มาก..พระโขนง และเรื่องล่าสุด ร่วงทรง

THE CRAFT OF FILMMAKING
ถอดความคิดเบื้องหลังหนังพันล้าน

THE CRAFT OF FILMMAKING

รู้จักกับ โต้ง - บรรจง ปิณฑุรณะกุล

จากเด็กคนหนึ่งก็ตามครอบครัวไปดูหนังกลางแปลงจนอยากทำหนัง
สู่ผู้กำกับภาพยนตร์แนวหน้าของเมืองไทยแห่งค่ายหนัง GDH
กับประสบการณ์การทำหนังกว่า 17 ปี
และอยู่เบื้องหลังหนังพันล้าน 'พี่มาก..พระโขนง'

คุณบรรจงเติบโตมาในครอบครัวคนจีน คุณพ่อคุณแม่ชอบพาเขาไปดูหนังจีนที่เข้าใหม่ช่วงช่วงตรุษจีน และมีโอกาสไปดูหนังกลางแปลงอยู่บ่อยครั้ง ช่วง ม.ต้น เขาพบกับจุดเปลี่ยนเมื่อได้ดูหนังไทยเรื่อง 'ลูกบ้าเทียวล่าสุด' ที่เปลี่ยนชีวิตและความสนใจให้เขาหลงใหลและใฝ่ฝันอยากทำหนังขึ้นมา คุณบรรจง 'เบิร์ตหนัง' จนถึงขั้นเช่าหนัง ซื้อหนังสือ รวมถึงตามอ่านบทวิจารณ์หนังและอินกับศิลปะการทำหนังด้วยความชื่นชอบ

ระหว่างเรียนที่สาขาภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คุณบรรจงเปิดโลกอีกครั้งเมื่อได้ทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลาทั้งออกกอง ทำละครเวที ทำหนังสั้น จนถึงทำมิวสิกวิดีโอ ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ช่วยผลักดันให้เขาใช้พัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ก่อนที่จะออกมาทำงานเป็นครีเอทีฟหลังเรียนจบอยู่ 1 ปี กับรายการโทรทัศน์ไลฟ์สไตล์วัยรุ่น 'ทีนทอล์ค'

หลังจากนั้นเขาไปเป็นผู้ช่วยผู้กำกับที่ 'Phenomena' เอเจนซีโฆษณาแนวหน้าของไทย โดยได้ทำงานร่วมกับคุณธนชัย ศรศรีวิชัย หรือ ต๋อ พินิจมีนา ผู้กำกับภาพยนตร์โฆษณาไทยที่มีชื่อเสียงระดับโลก และเป็นโรงเรียนที่แท้จริงที่ทำให้คุณบรรจงเห็นการทำงานที่มุ่งมั่นในความเป็นเลิศ และการทำงานหนัก รวมถึงการตั้งเป้าหมายและมองเป้าหมายที่เป็นระดับโลก ซึ่งบ่มเพาะแนวทางการทำงานของคุณบรรจงจนถึงทุกวันนี้ด้วย

เส้นทางการทำหนัง

“คิดอะไรให้ไประดับโลก ต้องเป็นไอเดียที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน”

ประโยคดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นของไอเดียบทภาพยนตร์ เรื่องยาวเรื่องแรกของคุณบรรจง หลังจากชั่งลางกับ แวดวงโฆษณามาสักพัก โดยบทหนังยาวครั้งแรกมี โจทย์คือ เขียนบทอะไรก็ได้ ซึ่งเขาได้ร่วมคิดไอเดียกับ คุณโอ - ภาณุ วังศ์ภูมิ ที่ตอนนั้นเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ด้วยกัน ก่อนจะต่อยอดเป็นบทภาพยนตร์สยองขวัญเรื่อง ‘ซัตเตอร์ กดติดวิญญาณ’ ผลงานกำกับเรื่องแรกที่ สร้างชื่อเสียงให้คุณบรรจงในฐานะผู้กำกับหน้าใหม่แห่ง GTH และสร้างกระแสตอบรับในตลาดต่างประเทศได้ด้วย

“พลังของ Big idea นี่มันยิ่งใหญ่มาก ถ้าไอเดียแข็งแรง มันจะพาหนังเราแข็งแรงด้วย และไปได้ไกลมาก ๆ แบบที่เราไม่เคยคาดคิดมาก่อน”

หลังจากนั้นคุณบรรจงก็ฝากผลงานกำกับไว้กับ ภาพยนตร์อีกหลายเรื่องตั้งแต่ แพล สี่แพร่ง (คนกลาง) ห้าแพร่ง (คนกอง) กวนมึนโฮ แพนเดย์แพนกันแค่วันเดียว รวมถึงภาพยนตร์พันล้านที่ทำรายได้สูงสุดในประวัติศาสตร์ หนังไทย ‘พี่มาก..พระโขนง’ และ เรื่องล่าสุดที่คุณบรรจง ได้โอกาสทำงานร่วมกับ นาองจิน ผู้กำกับระดับโลก ในผลงานเรื่องล่าสุด ‘ร่างทรง’ ที่ทำรายได้ ติด Top 3 Box Office ของหลากหลายประเทศด้วย

คุณบรรจงเล่าถึงเหตุการณ์ประทับใจครั้งหนึ่งให้ฟัง ว่า ย้อนกลับไปช่วงโปรโมทหนังเรื่องกวนมึนโฮ ระหว่าง ออกอีเว้นท์มีคนหนึ่งเดินมาหาเขาแล้วขอจับมือพร้อม พูดว่า “พี่ทำให้ผมกลับมาดูหนังไทยอีกครั้ง” เขาบอกว่า ในวันนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เขาภูมิใจในฐานะผู้กำกับมาก ๆ และ แม้เคยดูแคลนภาพยนตร์ไทยมาก่อน แต่นับตั้งแต่นั้นเขา คิดว่าตัวเองมาถูกทาง และยังตื่นเต้นตลอดกับเส้นทางสาย ผู้กำกับภาพยนตร์ที่จะยังคงผลักดันให้วงการหนังไทยมี ผลงานดี ๆ ออกมาและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไปเรื่อย ๆ

Behind the Filmmaking

กว่าจะเป็นภาพยนตร์ 1 เรื่องนั้นต้องมีความละเอียดในทุกขั้นตอนและมีบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก คุณบรรจงบอกว่าหนังที่อยู่ในโรงอาจจะใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง แต่เบื้องหลังคือการรวบรวมพลังคน พลังไอเดีย และรวมศาสตร์หลายหลายอย่างเข้าด้วยกัน เริ่มตั้งแต่เขียนบทก็เป็นศาสตร์การเขียน ช่วงถ่ายทำใช้ศาสตร์การถ่ายภาพ นอกจากนี้ยังมีศิลปะและศาสตร์การแสดง การออกแบบฉาก จนถึงศาสตร์การทำเพลง ทำให้กว่าที่หนังเรื่องหนึ่งจะออกมาได้ ใช้เวลานานและผ่านขั้นตอนมากมาย บางเรื่องใช้เวลา 5-6 ปี นั่นหมายความว่า 2 ชั่วโมงนั้น คือชีวิตของคนเบื้องหลังตลอดหลายปี

Pre-Pro-Post & Marketing

คุณบรรจงอธิบายว่าขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์มีทั้งหมด 4 ช่วง เริ่มตั้งแต่ช่วงแรกคือ Pre-production (ก่อนวันถ่ายทำ) ที่ต้องหาไอเดียของเรื่อง และทำการ Research ก่อนเขียนบท รวมถึงตีความบทและสื่อสารให้กับทีมงานแต่ละฝ่าย โดยขั้นตอนเตรียมงานมีไว้เพื่อให้การถ่ายทำออกมาเร็วที่สุดและได้ผลอย่างที่คุณกำกับต้องการมากที่สุด หลังจากนั้นเป็นช่วงออกกองหรือ Production (วันถ่ายทำ) คือทำทุกอย่างที่เตรียมมาเพื่อถ่ายทำจริง มีการ Blockshot (การลงพื้นที่เพื่อหามุมที่เหมาะสมแก่การถ่าย) โดยที่เป้าหมายหลักของวันถ่ายทำคือ การถ่ายให้ทันเวลา และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างถ่ายทำให้สำเร็จลุล่วงก่อนจะเข้าสู่ช่วง Post-production (หลังวันถ่ายทำ) ที่จะดูเรื่องตัดต่อหรือการลำดับภาพ การออกแบบเสียงและดนตรีประกอบ รวมถึงการแก้ไขภาพยนตร์ จะอยู่ในขั้นตอนนี้ทั้งหมด

นอกจากนี้ยังมีช่วง Marketing หรือ การโปรโมทและทำการตลาด ที่ผู้กำกับอาจจะมีส่วนร่วมด้วย ซึ่งคุณบรรจงบอกว่าสิ่งสำคัญในการทำตลาดของภาพยนตร์ ได้แก่ ชื่อภาพยนตร์ โปสเตอร์ภาพยนตร์ และภาพยนตร์ตัวอย่าง ทั้งหมดจะเป็นส่วนประกอบที่สื่อสารและต่อยอดหนังให้ไปได้ไกลและสร้างรายได้มากขึ้นนอกเหนือจากเนื้อหาของภาพยนตร์ด้วย

เล่าผ่านบทภาพยนตร์

ทำอย่างไรให้ได้ไอซ์ที่สู้ไอดี้อย่างแข็งแกร่ง?

คุณบรรจงบอกว่าการตั้งต้นของหนังและวิธีการหาไอเดียเริ่มต้นเป็นขั้นตอนสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปจะมีที่มาหลายทาง เช่น โจทย์จากทางค่ายหนัง โจทย์ทางธุรกิจ ความชอบและสิ่งที่อยากทำ สำหรับเขาขั้นตอนการหาพล็อต และการหา Big Idea ที่แข็งแกร่งเป็นเรื่องที่ซีเรียสและใช้เวลานานที่สุดในช่วงเริ่มต้น

นิยาม Big Idea ที่ดีของคุณบรรจงคือต้องมีความสดใหม่ ควรค่าแก่การเล่า และผู้ชมอยากดู โดยหน้าที่ของผู้กำกับในการหาไเด้นั้นต้องช่างสังเกต และเลือกเก็บไอเดียจากสิ่งรอบตัวตลอดเวลา ซึ่งวิธีที่เขาแนะนำในการหาไอเดีย และแรงบันดาลใจ คือนอกจากดูหนังเยอะ ๆ แล้ว ก็อาจจะมีการศึกษาจากไอดอล ผู้กำกับต่างชาติ รวมถึงหา Reference หรืออ้างอิงจากประสบการณ์ส่วนตัวเข้ามาต่อยอดเป็นไอเดียเพื่อพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ ซึ่งส่วนตัวของเขาแล้วเวลาไปเจออะไรมาก็จะจดบันทึกไว้ ถ่ายภาพและแคปเก็บไว้เพื่อใช้ได้ในอนาคตด้วย

แต่คุณบรรจงย้ำว่าเขาเห็นด้วยกับประโยคที่ว่า “ไม่มีอะไร Original ในโลกใบนี้” ซึ่งเขารู้สึกว่าสิ่งสำคัญที่สุดของการคิดไอเดียหนัง คือการหยิบและผสมเรื่องราวต่างๆ ให้เป็นในแบบของตัวเอง ในมุมมองของตัวเอง แม้จะเป็นสิ่งเก่าก็สามารถพลิกแพลงเพื่อเล่าในมุมมองที่ไม่เคยเล่าให้เกิดความน่าสนใจขึ้นได้

1 ในวิธีการเริ่มต้นการหาไอเดียภาพยนตร์ คือ “การดูหนังเยอะ ๆ” แต่คุณบรรจงบอกว่าไม่ใช่ทุกคนที่ดูหนังแล้วได้ประโยชน์เท่าที่ควรจะได้ ดังนั้นการดูรอบแรกอาจจะต้องดูแบบไม่คิดเลย เพื่อเก็บความบันเทิงในฐานะคนดูก่อนแล้วจึงดูอีกรอบ แล้วค่อยตั้งคำถามว่า “ทำไมซีนนี้มีพลังได้” ซึ่งสิ่งสำคัญคือการสังเกต ตั้งคำถาม และหาคำตอบไปกับหนังที่รับชม

นอกจากนี้คุณบรรจงแชร์ประสบการณ์การดูหนังให้ได้ประโยชน์ผ่านมุมมองผู้กำกับว่าช่วยให้เห็นถึงการทำงานหลายๆ เรื่องที่ผู้กำกับแต่ละคนตีโจทย์บทภาพยนตร์ในมุมมองใหม่ๆ และเล่าออกมาได้อย่างน่าสนใจ พร้อมยกตัวอย่างซีนหนึ่งในดวงใจ เช่น เรื่อง Sixth Sense จากผีข้างรถ ที่มีน่ากลัวและซึ้งได้ในซีนเดียวกัน เป็นจุดเปลี่ยนใหญ่ตัวละครแม่ที่เชื่อลูกว่ามองเห็นผีได้ หรือ เรื่อง The Social Network ที่มีฉากเปิดเป็นการเล่าความอวดฉะริยะของพระเอก แต่การก็มีการซ่อนปมที่พูดดูถูกแฟนตัวเอง ให้เห็นถึงอีโก้ของตัวละคร

“บทภาพยนตร์เองก็สามารถเล่าได้หลายแบบแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสไตล์ของผู้กำกับแต่ละคน”

จากไอเดียสู่บทภาพยนตร์

ในบทเรียนการทำหนังของคุณบรรจง เขายังเล่าให้ฟังถึงการพัฒนาไอเดียสู่บทภาพยนตร์ที่ทุกคนสามารถเข้าใจได้ง่ายๆ ตั้งแต่ทฤษฎีพื้นฐาน คือ Three-Act Structure หมายถึง รูปแบบการเล่าเรื่องโดยใช้โครงสร้างแบบ 3 องก์ เพื่อให้หนังมีความน่าสนใจตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องด้วย และในการทำหนังยาวนั้นคุณบรรจงบอกว่าโครงสร้างของเรื่องเป็นสิ่งสำคัญมาก

คุณบรรจงอธิบายถึงขั้นตอนกว่าจะเป็นบทภาพยนตร์ เรื่องยาวได้ต้องเริ่มต้นจาก คิดไอเดีย แล้วค่อยคิดเป็นเรื่องย่อ (Synopsis) และขยายเป็นเรื่องย่ออย่างละเอียด (Treatment) ก่อนจะเริ่มเขียนเป็นบทพูดโดยละเอียด (Screenplay) เพื่อสำเร็จเป็นบทสำหรับการถ่ายทำ (Shooting Script) ต่อไปได้ โดยมีขั้นตอนสำคัญคือการหาตัวละครที่ตอบรับกับพล็อตได้มากที่สุด เขาบอกว่า การตัดสิ่งที่ไม่ใช่ออกอย่างรวดเร็ว เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากในการเขียนบท

แล้วบทภาพยนตร์ที่ดีต้องเป็นอย่างไร?

“บทภาพยนตร์ที่ดีต้องทำหน้าที่ของมันอย่างเป็นตัวเอง”
คุณบรรจงกล่าว

นอกจากนี้อีกขั้นตอนสำคัญที่ขาดไปไม่ได้สำหรับการทำหนังคือคัดเลือกนักแสดง ซึ่งในขั้นตอน Casting หรือ ขั้นตอนการคัดเลือกนักแสดง คุณบรรจงบอกว่าการทดสอบหน้ากล้องเป็นวิธีหนึ่งในขั้นตอนการคัดเลือกนักแสดงเพื่อสามารถเก็บเทปหรือคลิปไว้เพื่อดูการแสดงของแต่ละคนในบทบาทที่ได้รับก่อนจะพิจารณารับบทนั้นๆ

คุณบรรจงอธิบายให้ฟังว่าในการถ่ายทำและเล่าเรื่องเป็นภาพผ่านมุมมองกล้องตั้งแต่ Shot (หน่วยภาพที่เล็กที่สุดของหนัง เปรียบได้กับ ‘คำ’ ในภาษา) จนเขียนเป็น Storyboard แบ่งซีนให้เห็นภาพชัดเจนนั้น วิธีคิด Shot ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้กำกับต้องการสื่อสาร และการแตก Shot ก็ช่วยในการสื่อสาร และสร้างอารมณ์ให้กับฉากนั้น ๆ ตามที่ควรจะเป็นด้วย ซึ่งส่วนใหญ่การใช้ภาพในภาพยนตร์มี 3 ระยะคือ กว้าง ปานกลาง และแคบ โดยมุมมองแต่ละระยะก็ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น ทำให้ตัวละครรู้สึกสบายใจ หรือ ชี้ให้เห็นการครุ่นคิด เป็นต้น ซึ่งอาจจะเล่าเรื่องร่วมกับ ดนตรีพื้นหลังที่ใช้ประกอบในภาพยนตร์ (Score) เพื่อส่งผลต่ออารมณ์ที่เกิดขึ้นด้วย

อีกสิ่งหนึ่งที่คุณบรรจงเล่าให้ฟังคือเรื่องของ Magic Moment หรือ เหตุการณ์ ช่วงเวลาพิเศษ หรือซีนที่เกิดขึ้นมาแบบไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งตลอดประสบการณ์การทำหนังของเขา บางครั้งสิ่งนี้ก็จะช่วยให้เกิดฉากที่จดจำแก่ผู้ชมของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ อย่างที่ไม่คิดไว้ล่วงหน้าด้วย

Film Director

“ผู้กำกับไม่จำเป็นต้องรู้ทุกอย่าง แต่ต้องบอกได้ว่าต้องการอะไร”

จากประสบการณ์การทำหนังกว่า 17 ปี คุณบรรจงบอกว่าผู้กำกับมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของการผลิต และเป็นผู้กำหนดทิศทางของหนัง โดยหน้าที่ของผู้กำกับคือ บอกความต้องการ และทิศทางทั้งหมดที่หนังจะเป็นไปตั้งแต่การเตรียมงานจนถึงการถ่ายทำ นอกจากนี้ผู้กำกับต้องแม่นยำในสิ่งที่ตัวเองต้องรู้เพื่อสื่อสารให้ทีมงานได้เข้าใจทุกกระบวนการอย่างชัดเจน

บทบาทของผู้กำกับสำหรับคุณบรรจง จึงไม่ต่างจากนักเล่าเรื่อง ที่ต้องตัดสินใจ ทิศทางของภาพยนตร์ในทุกองค์ประกอบ ตั้งแต่ บท ภาพ เสียง เพลง และบรรยากาศ โดยคุณสมบัติของผู้กำกับที่ดี ได้แก่ ช่างสังเกต เข้าใจมนุษย์ เป็นนักเล่าเรื่อง และกล้าตัดสินใจ เขาแนะนำว่าถ้าอยากฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะการทำหนังในฐานะผู้กำกับคือ ต้องหมั่นฝึกดูและลงมือทำ อ่านบทวิจารณ์ ลองเขียนและวิเคราะห์ว่าทำไมเวิร์คหรือไม่เวิร์ค

“การออกไปทำหนังคือ การออกไปแก้ปัญหา”
คุณบรรจงกล่าวถึงสิ่งที่ผู้กำกับต้องเจอ คุณบรรจงเสริมว่าผู้กำกับแต่ละคนมีลายเส้นที่ต่างกันไป ซึ่งการให้น้ำหนักและความสำคัญแต่ละส่วนของภาพยนตร์ไม่เท่ากัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้กำกับต้องรู้ว่าตัวเองต้องการอะไรและสื่อสารออกมาให้ได้

ประสบการณ์ การกำกับภาพยนตร์ เรื่อง 'ร่างทรง'

คุณบรรจงถ่ายทอดประสบการณ์การทำงานร่วมกับ 'นาฮงจิน' โปรดิวเซอร์และผู้กำกับระดับโลก ในผลงานเรื่องล่าสุด 'ร่างทรง' ที่ทำรายได้ ติด Top 3 Box Office ของหลากหลายประเทศ

เขาเล่าให้ฟังว่า นาฮงจิน เป็นหนึ่งในไอดอลของเขาที่อยากร่วมงานด้วย ซึ่งมีจุดเริ่มต้นจาก 6 ปีที่แล้วที่หอศิลป์ให้คุณบรรจงเลือกหนังมาฉายในไทยได้หนึ่งเรื่อง เขาจึงเลือกหนังเรื่อง The Chaser ที่นาฮงจินกำกับมาฉายในหอศิลป์ และมีโอกาสได้พูดคุยกัน ก่อนจะมีโปรเจกต์จากฝั่งเกาหลีที่อยากให้คุณบรรจงกับนาฮงจินได้มีผลงานร่วมกัน

ในส่วนของการทำงานร่วมกับโปรดิิวเซอร์ระดับโลกจากเกาหลี คุณบรรจงเล่าเสริมว่าในฐานะผู้กำกับต้องรีเสิร์ชและเดินทางเยอะมาก และพบว่าเรื่องราวของความเชื่อในเรื่องร่างทรงระหว่างไทยและเกาหลีใกล้เคียงกันมาก แต่บริบทในหนังจะเล่าผ่านความเป็นไทยที่สะท้อนถึงการสืบทอดร่างทรงจากรุ่นสู่รุ่น

แม้จะเล่าผ่านเรื่องราวแบบไทย ๆ แต่คุณบรรจงบอกว่านางจิ้นในฐานะโปรดิิวเซอร์จะคอมเมนต์ในฐานะ ‘World Cinema’ ที่เผยแพร่สู่สากล ซึ่งเป็นความท้าทายที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดและแชร์ประสบการณ์ระหว่างกันด้วย โดยบางครั้งนางจิ้นคอมเมนต์ถึงทำนองของตัวละคร ทำให้เห็นถึงการทำงานแบบมืออาชีพที่ใส่ใจรายละเอียดมากๆ

“Let the audiences connect the dots by themselves”

คือประโยคที่นางจิ้นพูดเสมอเวลาที่เสนอคำแนะนำการถ่ายทำเรื่องร่างทรงให้คุณบรรจง เพราะต้องการให้คนดูสามารถเชื่อมต่อเรื่องราวด้วยตัวเอง เป็นการเล่าเรื่องแบบฉบับของนางจิ้น ในขณะที่ลายเซ็นของคุณบรรจงในเรื่องการสร้างบรรยากาศ และขยี้สร้างความสยองขวัญบางอย่างก็จะเป็นพาร์กที่ใส่ลงไปอย่างครบถ้วนในภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวด้วย เป็นการทำงานร่วมกันของความแตกต่างอย่างลงตัวระหว่างผู้กำกับไทยกับโปรดิิวเซอร์มากฝีมือจากเกาหลีที่ได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดีเมื่อเข้าโรงภาพยนตร์ทั่วโลก ทั้งที่เป็นหนังพูดภาษาไทย และไม่มีดาราชื่อดัง แต่สามารถเปิดตัวอันดับหนึ่งที่บ็อกซ์ออฟฟิศที่เกาหลีได้ในที่สุด

คำแนะนำถึงคนที่อยากเป็นผู้กำกับ

“หนังที่สำเร็จสำหรับผมนะ ก็คือ คนดูชอบ”

เขابอกว่า การทำภาพยนตร์ขึ้นมาสักเรื่องไม่มีอะไร
การันตีได้ว่าหนังเรื่องนั้นจะประสบความสำเร็จเลยไม่ว่า
จะได้ผู้กำกับ หรือดาราที่โด่งดัง แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ
การที่หนังเดินทางผ่านกาลเวลาต่างหากที่สำคัญที่สุด

ผู้กำกับ ยังเป็นอาชีพและแพชชั่นของคุณบรรจงตั้งแต่
วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน “การทำหนังคือการทดลองทุกวัน
มันไม่มีสูตรสำเร็จตายตัวอะไรเลย มันก็เลยทำให้การทำหนัง
มันน่าตื่นเต้นตลอดเวลา” เขากล่าวเสริม

แม้ปัจจุบันวงการหนังไทยจะลุ่ม ๆ ดอน ๆ เหมือนที่เขา
เปรยไว้ แต่มีคนรุ่นใหม่ ๆ อีกหลายคนที่ยากเป็นหรือทำอาชีพ
ผู้กำกับภาพยนตร์ และในยุคที่สามารถเผยแพร่ผลงานลงบน
โลกอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็วและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการ
ช่วยให้ถ่ายทำง่ายขึ้น สะดวกขึ้น จึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

*“ลงมือทำเลยครับ มันมีเยอะมากที่อเมริกา ที่คนที่ทำซีจีเอง
หรือทำหนังสั้นเล่น ๆ ได้ไปทำหนังใหญ่ฮอลลีวูดมากมาย
ถ้างานของคุณโดดเด่นและเจิดจรัสเพียงพอครับ”*